

Onbeş sene kadar önce din adamlarından biri konuşuyor ve şöyle diyordu: Tevrat'ta Hz. İsa (a.s.)'nin geleceğini müjdeleyen binbir delil vardır. Konferansçının belirttiğine göre, Hz. İsa (a.s.)'nin tekrar yeryüzüne ineceğini açık bir şekilde gösteren âyet şu idi: "Onlar için kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım ve sözlerimi onun ağzına koyacağım. O dahi kendine emredeğim her şeyi onlara söyleyecektir"¹.

Anlaşılan şudur; bu âyet, İsrail oğulları arasından Hz. Musa (a.s.) ya benzer bir peygamberin geleceğini işaret etmektedir. Bu peygambere Allah bir takım kelimeler vahyedecektir ve onun ağzı ile bu kelimeler başkalarına iletilecektir. İşte bu peygamber insanlara bu söz vasıtasıyla konuşacaktır.

Yazar diyor ki: Konferansçı ile münakaşa ettim ve ona, Tevrat'ta Hz. Muhammed (S.A.S.)'in zuhur edeceğine dair bir işaret var mı? diye sordum, hayır dedi. Peki öyle ise dedim, Tevrat senin bahsettiğin bu olaylardan nasıl haber veriyor. Halbuki sen, yepyeni din getirmiş, dokuzyüz milyondan fazla insanın inandığı bir peygamberden hiç bahsetmiyorsun. Halbuki müslümanların hepsi Hz. İsa (a.s.)'nin peygamberliğine inanırlar ve O'na hürmet ederler. Ayrıca annesi Hz. Meryem'e de saygı gösterirler.. Konferansçı, uzun yıllar Tevrat'ı okuduğunu, Hz. Muhammed (S.A.S.)'in geleceğine dair Tevrat'ta bir

işaretin bulunmadığını söyledi. Yazar diyor ki, hıristiyan âlimlerinden bir çoğunu, bu âyetin münakaşası için çağırdım; fakat onlardan onikisi bu isteğimi kabul etmedi. Onüçüncü kişinin talebimi kabul etmesi beni sevindirdi. Gittim ve onunla bu âyetin münakaşasını yaptım.

TEVRAT'TAN

Müellif, peygamberlik ve bu âyetten çıkarılacak hükümler konusunda papazla olan münakaşasını zikrettikten sonra yukarıdaki âyetle ilgili münakaşaya başladı. Papaz dedi ki: Ayette, "Onlar için kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım"² cümlesi vardır, bu da Hz. İsa

(*) Bu yazı, et-Terbiyyetü'l-İslâmiyye Dergisi'nin 17 Temmuz 1977 tarihli 1. ci sayısından (s. 14-20) tercüme edilmiştir. Makale, muhterem Ahmed H. Deedat'ın Hz. Muhammed (S.A.S.) Hakkında Tevrat Ne Diyor (111. baskı, Şubat 1977) adlı kitabından Dr. Vecih Zeyne'l-Âbidin tarafından iktibas edilmiştir. Kitabın aslı İngilizce'dir. Yazar, kitabının tab'ına, neşrine veya isteyen iktibas etmesine izin vermiştir. Bu izne istinaden Dr. Vecih Zeyne'l-Âbidin makalenin tamamını iktibas etmiştir.

(1) Tesniye, XVIII, 18.

(2) Tesniye, XVIII, 18.

(a.s.)ya delalet eder. Çünkü Hz. İsa (a.s.) Hz. Musa (a.s.)ya benzer. Hz. Musa (a.s.)da, Hz. İsa (a.s.) da yahudidir ve her ikisi de peygamberdir. Papaza dedim ki, senin çıkardığın bu hüküm, aynı zamanda Hz. Musa (a.s.)dan sonra gelen Süleyman, Daniel, Yesea, Hezekiel ve diğer bütün

BİR ÂYET (*)

Tercüme: OSMAN CILACI

peygamberlerin yahudi olduğu yolundaki iddiaya uygun düşüyor. Papaz hiç cevap vermedi. Papaza dedim ki, Hz. İsa (a.s.) gerçekten Hz. Musa (a.s.)ya benzemez. Eğer yanlış söylüyorsam hatamı düzelt:

1 — Hz. İsa (a.s.) Hz. Musa (a.s.)ya benzemez. Sizin inancınıza göre Hz. İsa (a.s.) Allah'tır³. Hz. Musa (a.s.) ise İlah değildir.

2 — İnancınıza göre Haz. İsa (a.s.), insanların günahlarına kefalet olmak üzere haç üzerinde can vermiştir; fakat Hz. Musa (a.s.) insanların günahlarına kefalet olmak için ölmemiştir.

3 — Yine sizin inancınıza göre Hz. İsa (a.s.) Cehennem'e gitmiş ve orada üç gün kalmıştır. Fakat Hz. Musa (a.s.) Cehennem'e gitmemiştir. Söylediklerim doğru mu? Papaz evet dedi... Öyle ise Hz.

İsa (a.s.) Hz. Musa (a.s.)ya bu yönü ile de benzemiyor dedim... Senin söylediğin âyete göre çıkacak peygamber Hz. Musa (a.s.)ya benzeyecektir. Papaza dedim ki, bu bir inançtır; bazı gençler tarafından kabul edilmeyen asılsız bilgi değildir. Biz onları bırakalım da herkesin kolayca anlayabileceği şekilde o âyeti araştıralım. Kabul mü? Bu buluşum papazın yüreğini ferahlattı. Ona dedim ki,

1 — Hz. (a.s.)nın bir anası, bir de babası vardı. Hz. Muhammed (S.A.S.) de analı babalı idi. Fakat Hz. (a.s.)nın anasından gayri kimsesi yoktu. Hz. İsa (a.s.) babasız dünyaya geldi. Doğru mu? Papaz evet dedi. O halde Hz. İsa (a.s.) Hz. Musa (a.s.)ya benzemiyor; Hz. Muhammed (S.A.S.) Hz. Musa (a.s.)ya benziyor.

2 — Hz. Musa (a.s.) ve Hz. Muhammad (S.A.S.) bir ana ile bir babadan dünyaya geldiler. Hz. İsa (a.s.) ise özel bir mucize ile yaratıldı. Senin de zikrettiğin gibi İncil'deki bir âyette :

“İsa Mesih'in doğumu şöyledir, anası Meryem Yusuf'a nişanlı iken buluşmalarından önce Aziz Ruh'tan hâmile kaldığı anlaşılır. Kocası Yusuf, doğru bir adam olduğundan, onun dillere düşmesini istemeyerek, gizlice boşanmak niyetinde

(3) Bu mevzuda geniş bilgi için bkz. Hz. İsa (A.S.) İnsandır Allah Değil. Hz. İsa (A.S.)nın İnsan Olduğuna ve İlahlıkla İlgisinin Bulunmadığına Dair İncil'den Kesin Deliller (Diyabet Dergisi, c. XVI, sy. 2; Mart-Nisan 1977).

TEVRAT'TAN
BİR
ÂYET

DIYANET
DERGİSİ
CİLT: XVII
SAYI: 2

MART
NİSAN
1978

idi"⁴. Cümlesi yer almaktadır. Kur'an-ı Kerim de, Hz. İsa (a.s.)nın doğumu mucizesini gayet ince bir üslupla dile getirmektedir. Cenab-ı Hak, bu konuda şöyle buyurur :
“(Meryem) dedi ki: Rabbim bana bir insan dokunmamışken benim nasıl çocuğum olabilir? Melekler şöyle dediler: Allah dilediğini böylece yaratır. Bir işin olmasını dilerse ona olur der ve olur⁵.

Papaza dedim ki, bu ayetlerden hangisini kendi kız çocuğuna okumak istersin? Kur'an-ı Kerim'deki âyeti mi, yoksa İncil'dekini mi? Papaz, Kur'an'daki âyeti okumak isterim dedi;

Papaza dedim ki, Hz. İsa (a.s.)nın bir mucize ile doğduğuna inanıyor musun? İftiharla evet dedi... O halde dedim, bu haliyle de Hz. İsa (a.s.) Hz. Musa (a.s.) ya benzemez; Hz. Muhammed (S.A.S.) Hz. Musa (a.s.) ya benzer.

3 — Papaza dedim ki, Hz. Musa (a.s.) ve Hz. Muhammed (S.A.S.) evlendiler çocuk sahibi oldular. Hz. İsa (a.s.) bütün hayatı boyunca bekâr yaşadı. Bu doğru mu? Papaz evet dedi. Öyle ise dedim, Hz. İsa (a.s.) Hz. Musa (a.s.) ya benzemez; fakat Hz. Musa (a.s.) Hz. Muhammed (S.A.S.)e benzer.

4 — Hz. Musa (a.s.)nın ve Hz. Muhammed (S.A.S.)in milleti, bu iki peygamber daha hayatta iken peygamberliklerini kabul etmişti. Şüphesiz yahudiler Tin Sahrası'nda uzun müddet dolaştılar ve Hz. Musa (a.s.) adına birtakım meşakkatler geçtiler. Buna rağmen genellikle Hz. Musa (a.s.)nın kendilerine gönderilmiş bir

peygamber olduğunu söylemeğe devam ettiler. İşte bunun gibi Araplar da Peygamberimiz Hz. Muhammed (S.A.S.)e azap çektirmişler ve O'na kendi elleriyle de eziyet etmişlerdi. Fakat Peygamberliğinden onüç yıl sonra; Medine'ye hicretini müteâkip vefatından önce Araplar O'nun peygamberliğini ittifakla kabul etmişlerdi. Halbuki İncil, Hz. İsa (a.s.)nın milletin O'nun risaletini kabul etmediğini yazmaktadır: “O dünyada idi. Dünya O'nun vasıtasıyla oldu ve dünya O'nu tanımadı. Mülküne geldi ve kendininkiler O'nu kabul etmediler. Fakat her kendisini kabul edene, kendisine iman edene Allah'ın Oğlu olma kudretini verdi”⁶.

5 — Hz. Musa (a.s.) ve Hz. Muhammed (S.A.S.)

peygamber ve hükümdar idiler. Peygamber, insanlığı hidâyete erdirmek için

Allah'tan vahiy alan ve bu vahiy eksiksiz fazlasız yine Allah'ın kullarına intikal ettiren kişilerdir. Hükümdar ise, icabında milleti için ölüm cezasını verebilen bir otoriteye sahiptir. Bu insan tac giysin veya giymesin, melik ve sultan lâkabını alsın veya almasın ehemmiyeti yoktur. H. Musa(a.s.) için de bu otorite vardı. Düşünülsün bir kere, Hz. Musa (a.s.) nasıl olur da bir adamı Cumartesi günü yığılmış odun üzerine atar? Onu taşlar, rezil bir şekilde

(4) Matta, I, 18.

(5) Âl-i İmrân: 47.

(6) Yuhanna, I, 10-13.

birakır. Halbuki Tevrat'ta bununla ilgili olarak şöyle bir cümle yer almaktadır: "Ve Rab Musa'ya dedi, o adam mutlaka öldürülecektir. Bütün cemaat orduğâhın dışarısında onu taşla taşılayacaktır. Ve bütün cemaat onu orduğâhın dışarısına çıkardılar ve Rabbin Musa (a.s.)ya emrettiği gibi onu taşla taşıladılar ve öldü"⁷. Tevrat'ta Hz. Musa (a.s.)nın emri ile, işleyenlere ölüm cezasının verildiği suçlardan pek çoğu zikredilmektedir.

Hz. İsa (a.s.) Romalı hâkimin huzuruna getirildiği ve insanlar arasında fitne çıkarmakla itham edildiği zaman O, müdafaasında şöyle demişti: Hâkim onu affetmez, çünkü O'nun dâveti bu hâkimin ülkesine zarar vermemektedir. Hz. İsa (a.s.) şöyle demişti : "Benim ülkem bu dünyadan değildir. Eğer ülkem bu dünyadan olsaydı, yahudiler eline verilmeyeyim diye uşaklarım çarpışıyorlardı. Fakat benim ülkem buradan değildir"⁸. Papaza dedim ki, bu doğru mu ? Evet diye cevap verdi. Öyle ise dedim, bu haliyle de Hz. İsa (a.s.) Hz. Musa (a.s.)ya benzemiyor, bilâkis Hz. Muhammed (S.A.S.)e benziyor.

6 — Hz. Musa (a.s.) ve Hz. Muhammed (S.A.V.) milletlerine yeni nizam ve kanunlar getirmişlerdir. Hz. Musa (a.s.) İsrâil oğullarına sadece On Emir'i vermekle kalmamış, bilâkis onları hidâyete ulaştırmak için açık ve resmi kanunlar da getirmiştir. Hz. Muhammed (S.A.S.) vahşet içinde yüzen bir kavme gelmiştir.. İslâm'dan önceki Araplar;

üvey anneleri ile evleniyorlar, bazan kız çocuklarını diri diri gömüyorlar, içkiyi bir damla bırakmayıncaya kadar içiyorlar, zina yapıyorlar, putlara tapıyorlar ve kumar oynuyorlardı. Gibbon, "Roma İmparatorluğunun Düşüşü" adlı kitabında Araplar hakkında şöyle diyor:

İnsanın taş yürekliliğinin sonu yoktur. İnsanı diğer hayvanlardan ayırmak da mümkün değildir... Hülâsa insan, insan suretindeki bir hayvandır. Bütün bu alçak ve barbarlık ortamında Hz. Muhammed (S.A.S.) geldi, Arapları yüceltti. Thoma Caryl'in dediği gibi onları ellerinden tuttu ve meş'ale taşıyıcılar derecesine yükseltti. Onları karanlıktan aydınlığa çıkardı. Arap yarımadası ilk önce O'nunla hayat buldu...

Nitekim Arap yarımadası'nın ötesinde berisinde dolaşıp duran fakir bir kişi, evet bir meçhul adam bile, bütün dünyaca parmakla gösterilir hâle geldi. Artık, küçük büyümüştür; hem de bütün cihanı kucaklayacak şekilde... Daha bir asır geçmeden Araplar bir taraftan Gırnata'ya diğer taraftan Hindistan'a kadar uzanmışlardı.

Hz. Muhammed (S.A.S.) insanlara daha önce hiç bilmedikleri kanun ve nizamlar getirmiştir. Hz. İsa (a.s.) ise yeni bir kanun getirmemiştir. O şöyle demişti :

(7) Sayılar, XV, 35-36.
(8) Yuhanna, XV, 36.

"Sanmayın ki ben şeriatı yahüt peygamberleri yıkmaya geldim; ben yıkmaya değil, fakat tamamlamaya geldim. Doğrusu size derim ki, yer ile gök geçip gitmeden şeriaten en küçük bir harf veya bir nokta bile yok olmayacak, fakat bütün şeriat yerine gelecektir"⁹. Bu âyetten de anlıyoruz ki, Hz. İsa (a.s.) yeni bir şeriat getirmemiştir; bilakis şeriatı tamamlamak için gelmiştir. Bu yönü ile de Hz. İsa (a.s.) Hz. Musa (a.s.) ya benzemiyor, ancak Hz. Muhammed (S.A.S.)e benziyor.

7 — Her iki peygamber (Hz. Musa (a.s.) ve Hz. Muhammed (S.A.S.) öldüler ve gömüldüler; fakat size göre Hz. İsa (a.s.) gökyüzüne yerleşmiştir. Doğru mu? Papaz evet dedi. Ben de, öyle ise bu haliyle Hz. İsa (a.s.) Hz. Musa (a.s.) ya benzemiyor, bilakis Hz. Muhammed (S.A.S.) e benziyor dedim. Tevrat'ta bir âyette :

"..... ve sözlerimi onun ağzına koyacağım ve ona emredeceğim her şeyi onlara söyleyecek"¹⁰ cümlesi geçmektedir.

Bu böyledir. Papaza, "ben sana şöyle de desem, sen de sözümü tekrarlarsan, senin bu hareketin, benim, bu kelimeleri senin ağzına koymam

mânâsına gelmez mi?" dedim. Papaz evet dedi... Ben de dedim ki, Allah-u Taâlâ Kur'an-ı Kerim'inde

Peygamberine şöyle buyurur: "De ki, Allah'dır, bir tekdir. Allah'dır, sameddir.

Doğmamıştır, doğrulmamıştır O. Hiç bir şey O'nun dengi (ve benzeri) değildir"¹¹.

Allah'ın, Hz. Muhammed (S.A.S.) e Hıra Mağarası'nda ilk vahyettiği âyetler şunlardır :

"Yaratan Rabbinin adıyla oku. O, insanı bir kan pıhtısından yarattı. Oku, Rabbin sonsuz kerem sahibidir. Ki O, kalemle (yazı) yazmayı öğretendir. İnsana bilmediğini O öğretti"¹².

Bunun üzerine Hz. Peygamber (S.A.S.) korktu, hanımına geldi. Başından geçenleri anlattı ve O'ndan bir örtü istedi. Hz. Hatice (r. anha) Rasûlûllah (S.A.S.)ı teskin ederek şöyle dedi: Yemin olsun ki Allah seni ebediyen mahcup ve rüsvay etmez. Hiç, bu anlattığın şey bir Deccal'den südür eder mi?... Deccal, Allah'tan risalet getiren bir melekle karşılaşsa bunu itiraf eder mi hiç ? Deccal korku veya ürküntü ile karşılaştığında bedeninden ter akar mı ? Deccal evine ve hanımına döner mi ? Bütün araştırmacılar gözleri ile göreceklerdir ki Hz. Muhammed (S.A.S.)in işi, davranışları ve itirafları emanet ve doğruluğa delalet eder; böyle bir adam da dürüsttür.

Yirmiüç senelik peygamberliği boyunca Rasûlûllah (S.A.S.) bu âyetin de ifade ettiği gibi, kendisine Allah'tan gelen vahiyleri insanlara aynen aktarmıştır.

Cebrâil (a.s.) Nebi (S.A.S.)ye ilk vahyi getirdiği ve oku

(9) Yuhanna, V, 17-18.

(10) Tesniye, XVIII, 18.

(11) el-İhlâs, 1-4.

(12) el-Alâk, 1-5.

dediği zaman Rasûlullah (S.A.S.)'ın ilk sözü, "ben okumak bilmiyorum" olmuştur... Bu söz, Tevrat'ta geçen peygamberliklerle ilgili sözlere de tamamen uymaktadır :

"Ve kitap okuma bilmeyen bir adama, rica ederiz, bunu oku diye verilir, o da okuma bilmem der"¹³.

Şu noktayı da özellikle belirtelim, Hz. Peygamber (S.A.S.) zamanında Arapça tek bir Tevrat âyeti bile yoktu. Üstelik Hz. Muhammed (S.A.S.) ümmî idi. Yanında insan olarak O'na bir şey öğreten hiç bir öğretmen de yoktu. O'nun muallimi yalnız Allah idi :

"Kendi (rey-ü) hevasından söylemez O.O, kendisine (Allah tarafından) ilkâ edilegelen bir vahiyden başkası değildir"¹⁴.

Papaz dedi ki, senin bütün bu anlattıkların cidden mantıklı ve ma'kul. Fakat biz hıristiyanlar arasında bu sözün tesirini göremiyoruz. Çünkü onlar Hz. İsa (a.s.)'yı ilk günahattan dolayı kendileri adına kurban olmuş ve ceset hâline gelmiş bir ilâh olarak kabul ederler. Papaza dedim ki, bu üzerine düşülecek mühim bir husus değildir, çünkü Allah, senin ve benzerin pek çok kişiye bu hücceti reddedeceğini açıklıyor. Bu âyetin hemen arkasından bu âyeti tamamlayan bir başka âyet var :

"Ve vâki olacak ki benim ismimle söyleyeceği sözlerimi dinlemeyecek olan adamdan ben arayacağım"¹⁵.

Papaza dedim ki, Allah senden intikam alacak. Dinle. bak diyor ki:

"Onu ben mes'ul tutacağım"
"ondan ben intikam alacağım"
Bu sözler seni korkutmuyor mu ?

Bir topluluktan birisi veya bir serseri bizi tehdid ettiği zaman korkudan tir tir titreriz. Sen Allah'ın bu tehdidinden korkmuyor musun ?

Yukarıda geçen bu 19. cu âyet (Tesniye, XVIII, 19) açıkça gösteriyor ki, gelecek olan peygamber Hz. Muhammed

(S.A.S.) dir, Hz. İsa (a.s.) değildir. Çünkü âyet, "benim ismimle konuşan kelimeler...."le bitmektedir. Bir kere bakalım, Hz. Muhammed

(S.A.S.) hangi isimle konuşmuştur ? Kur'an-ı Kerim'in bütün sureleri Bismi'llâhi'r-Rahmâni'r

Rahîm'le başlar. Bir tek Berâe (et-Tevbe) Suresi'nde Besmele yoktur.

Böylece anlıyoruz ki Tesniye XVIII, 18-19 âyetleri Hz. Muhammed (S.A.S.)'e uyar yani aynı tarzdadır. Kısaca ifade etmek gerekirse bu âyetler Hz. Muhammed (S.A.S.) uymaktadır; bir başka peygambere değil¹⁶. Allah-u Taâlâ Kur'an-ı Kerim'inde şöyle buyurur:

"De ki, bana haber verin, eğer (bu Kur'an) Allah

(13) İşaya, XXIX, 12.

(14) en-Necm, 3-4.

(15) Tesniye, XVIII, 19.

(16) Bu kısım, iktibas ettiğim kitaptan sadece bir parçadır. Hz. Muhammed (S.A.S.)'in peygamberliği ile ilgili Tevrat ve İncil'de geçen diğer deliller o kitapta mevcuttur; ben bu zikrettiğim kadarıyla yetindim (Dr. V. Zeyne'l-Âbidin).

tarafından (gönderilmiş) olup da (buna rağmen) onu inkâr ediyorsanız ve İsrâil oğullarından bir şahid de onun benzerine (istinâden) buna şahidlik etmiş, iman etmiş olduğu halde siz (iman etmeyi) kibrinize yediremiyorsanız (zulmetmiş olmaz mısınız ?) Şüphe yok ki Allah o zalimler topluluğunu muvaffak etmez"¹⁷.

Bu sözleri ehl-i kitaba sunuyorum. Bu sözler, işitmeleri, uymaları ve kurtuluşa ermeleri, Allah indinde İslâm'dan başka din olmadığı hususunda bir tebliğidir. Yine bilinmelidir ki, Kur'an-ı Kerim'de belirtildiği üzere Allah'ın emirlerine mutlak surette boyun eymek gerekmektedir. Arzettiğim bu sözler kendilerinin Kitab-ı Mukaddes'inde mevcuttur...

Kim inanırsa kurtuluşa erer ve dosdoğru yolu bulur. Kim büyüklenir ve gösterilen doğru yolu reddederse, ancak kendisini kınamış olur. Cenab-ı Hak, bir âyet-i kerimede şöyle buyurur :

"De ki: Ey Kitablılar (yahudiler, hıristiyanlar), hepiniz bizimle sizin aranızda müsâvi (ve âdil) bir kelimeye gelin, (şöyle diyerek): "Allah'dan başkasına tapmayalım. O'na hiç bir şeyi eş tutmayalım, Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi Rabler (diye) tanımayalım". (Buna rağmen) eğer yine yüz çevirirlerse (o halde) deyin ki: "Şahid olun, biz muhakkak müslümanlarız"¹⁸.

DÜNYA
İLİM
TARİHİNDE,
MÂNEVİ
İLİMLER
İLE
MÜSBET
İLİMLERİ
BAĞDAŞTIRAN
BÜYÜK
ÂLİM.

Ülkemizde; unutulmuşluğa, unutturulmuşluğa ve terk edilmişliğe bırakılmış olan Erzurum'lu İbrahim Hakkı, Türk-İslâm ilim tarihinin mühim şahsiyetlerinden biridir. Dinî ve tasavvufî an'ane içinde, ilim ve kültüre hizmet ederek, ortaya koyduğu eserleri ve geniş halk topluluklarına hitap eden bu alimimizin ilmi yönü yaşadığı çağı aşmıştır. İslâm felsefesini iyi bilen, tasavvufun derinliklerinde tarikat adamı da olan İbrahim Hakkı, yıllarca camiler dolusu halka hitap etmiş ve okullar dolusu öğrenci yetiştirmiştir. Aradan yüzyıllar geçmiş olmasına rağmen, adı halâ gönüllerde yaşar, dillerde dolaşır, eserleri de etkinliğini devam ettirir durumdadır. Ziyaeddin Fahri Fındıkoğlu; kendi toprakları-

(17) el-Ahkâf, 10.

(18) Al-İmrân, 64.